

1386 20

2007 10

نشریه آوای زنان مربوط به اوجن آوای روز میباشد

1 نه! به لایحه حمایت از مردان در خانواده

2 مردسالاری پیش می رویم؛ زهرا سعید زاده

3 لایحه حمایت از خانواده، مانعی دیگر برای حقوق زنان

4 19 درصد مردم تهران کمپین یک میلیون امضا را می شناسند

5 قاچاق زنان به بهانه زیارت حرم امام رضا

6 فعال زن ممنوع الخروج شدند

قاچاق زنان به بهانه زیارت

حرم امام رضا

اخبار مربوط به قاچاق زنان ایرانی به کشورهای حاشیه خلیج فارس و ربودن دختران ایرانی توسط خلیج نشینان هر روز بیش از روز قبل به رسانه ها راه می یابد، در صفحه 5

چرا "نه به لایحه حمایت از مردان در خانواده"؟

وقتی که در سال 57 ؛ بزرگترهایمان مان آنقدر جوان و خام و جو زده بودند که نفهمیدند کی و چگونه قانون حمایت از خانواده لغو شد و به راحتی نادیده گرفتند قدر زحمت مادرانمان را که برای تدوین - هر چند حداقلی - آن ، ده ها سال مبارزه حقوقی کردند، غفلت آنها را به عذر بی خبری و کم سن و سالی و فضای آشفته آن روزگار توجیه کردیم.

در صفحه 1

فعال زن ممنوع الخروج شدند

به گزارش کانون زنان ایرانی :
مرضیه مرتضایی لنگرودی و فاطمه گوارایی از فعالان حقوق زنان در ایران که برای شرکت در کنگره احمد شاه مسعود به افغانستان می رفتند، ممنوع الخروج شدند.
در صفحه 6

چرا "نه به لایحه حمایت از مردان در خانواده"؟

وقتی که در سال 57؛ بزرگتره‌ایمان مان آنقدر جوان و خام و جو زده بودند که نفهمیدند کی و چگونه قانون حمایت از خانواده لغو شد و به راحتی نادیده گرفتند قدر زحمت مادرانمان را که برای تدوین - هر چند حداقلی - آن، ده ها سال مبارزه حقوقی کردند، غفلت آنها را به عذر بی خبری و کم سن و سالی و فضای آشفته آن روزگار توجیه کردیم.

از آن پس به جبران آن غفلت، همه از هر قشر و گروه و اندیشه ای که بوده ایم، برای تغییر قوانین خانواده کوشیده ایم. گروهی سعی کردند تا قطره قطره با اصلاحات تدریجی قوانین، آب رفته را به جوی بازگردانند و گروهی دیگر بر این پای فشردند که اصلاح یک ماده و الحاق دو تبصره، کفایت نیازهای برآمده از تغییر نسل و واقعیات اجتماعی و فرهنگی و اقتصادی را نمی دهد.

حالا دیگر گاهی به نظر می رسد در حالی که رویای تغییرات ساختاری را در قوانین خانواده در سر می پرورانیم، به واقع گریایی و حرکت گام به گام اصلاحی تن داده ایم و عذر می آوریم که مبارزه با فرهنگ پدر سالاری که پشتوانه قانون را دارد و در افتادن با قانونگذاران که داعیه دین دارند، زمان می طلبد و دل دریایی. و خاطر زخمی خود را الیتام می دهیم با مشاهده ابتکارات نسل جوان که روز به روز روش های تازه تری را برای تحقق "خانواده برابر" ابداع می کنند.

نسلی که آموخته است فرهنگش پیشروتر از قانونش باشد و عادت کند که بین خود و حاکمیت شکافی باشد به وسعت قرنها و راه خود را رود بی اعتنا به آنچه در کتاب قانون پدر سالاری اقتدارگراست.

هر چند که این روزها مبارزه با قوانین تبعیض آمیز توسط فعالان جنبش زنان، تبدیل به یک مسئله فراگیر اجتماعی و حقوقی شده است، اما لایحه به اصطلاح "حمایت از خانواده" که اخیرا از سوی دولت جهت بررسی و تصویب به مجلس ارائه شده است؛ برای ما تحدید همان غفلت تاریخی 57 است با این تفاوت که اینک همان اصلاحات قطره چکانی که در طول قریب به سه دهه کلمه به کلمه به کتاب قانون اضافه شده است؛ به یکباره خط خواهد خورد.

با تصویب این لایحه، بنیادگرایی نقاب دار طالبانی نفسی راحت

خواهد کشید از اینکه زن را به عنوان سمبل اقتدار و هویت ملی به گوشه حرمسرای مردان هوسبازی که اجر ایمانشان را "حورالعین" بهشتی و علی الحساب پری رویان زمینی "حلال" می دانند، پس راننده است.

با تصویب این لایحه، چرخه تبعیض و بی عدالتی به نفع مردان ثروت اندوز فرومایه کامل خواهد شد، خانواده نابرابر تکریم خواهد شد و زن فرو دستتر خواهد شد.

اما همه خوب می دانیم که در فرایند تصویب این لایحه "برابری خواهان" پر خروستر خواهند شد.

اولین واکنش های موجود در برابر این لایحه واپسگرا نشان می دهد که این بار نه تنها فعالان جنبش زنان که همه افشارو اصناف زنان و مردان آزاده اعم از دولتی و ملتی و مدنی در یک جبهه به هم آمده اند تا برای نخستین بار ایستادگی گسترده ای را در برابر این بی حرمتی تاریخی به ساحت و کرامت انسانی زن نشان دهند.

ما نیز از بدو اعلام مفاد این لایحه، خود را جزئی از این حرکت فراگیر دانسته و ضمن اعلام همبستگی و حمایت از اقدامات سایر گروه ها، در شرایطی که فعالیت های مدنی حداقلی ترین امکانات را دارد، از تمام روش های مدنی ممکن، برای عمومی تر کردن میدان اعتراض و مبارزه استفاده خواهیم کرد.

شکی نیست که "رعایت برابری، عدالت و رفع بی چون و چرای تبعیضات حقوقی علیه زنان" اصل پیشنهادی ما برای هر تغییر قانونی است و اعتقاد داریم تا زمانی که پایه های قانونگذاری مبتنی بر توجیحات تبعیض آمیز باشد، پیشنهادات اصلاحی، رویایی و شکلی، به منزله مرمت خانه ای است که پایه هایش سست و ویران است و هر اقدامی می تواند شوکی باشد در جهت فرو پاشی کلی آن.

با این حال اقدام ما برای عمومی تر کردن میدان اعتراض، با تمرکز بر مفاد لایحه به ویژه ماده های: 46، 44، 38، 25، 23، 22، 21، 18، 11، 2 است.

از آنجا که ما معتقدیم هر نوع تغییری در وضعیت زنان، چه در عرصه قانونی و چه سایر عرصه های رهایی بخش، از طریق دسترسی جنبش به لایحه های مختلف اجتماعی زنان، خود آگاهی توانمند ساز زنان و حرکت خود جوش آنان در فرایند اقدام جمعی میسر است؛ رسالت خود را در زمینه اعتراض به تصویب این لایحه، روشنگری از طریق فضای مجازی و فراگیر سازی دامنه اعتراض از طریق استفاده از روش های مدنی در فضای حقیقی می دانیم.

شما هم از طریق ارسال نظریات، مقالات، عکس و کاریکاتور و مشارکت در اقدامات جمعی، به ما بپیوندید.

مردسالاری پیش می رویم؛ زهرا سعید زاده

دکتر زیبا میرحسینی، استاد دانشگاه که در نیویورک، مردمشناسی حقوق درس می دهد و سالهاست درمورد قوانین خانواده در ایران و مراکش مطالعه تطبیقی می کند، این روزها خیلی سرش شلوغ است. هنوز از سفر نیامده و جمدانهایش را باز نکرده باید آماده رفتن به یک جای دیگر دنیا شود اما سنوالاتم را درباره لایحه حمایت خانواده بی پاسخ نمی گذارد. او که در سالهای اخیر کار خود را بر ارائه تفاسیری زنانه از متون دینی متمرکز کرده، با پشتوانه سالها تحقیق در دادگاههای خانواده ایران که در قالب فیلم مستند معروف "طلاق به سبک ایرانی" و کتاب "ازدواج در محاکمه" منتشر شده نظر می دهد.

ماده 23 لایحه می گوید: "اختیار همسر دائم بعدی، منوط به اجازه دادگاه پس از احرار توانایی مالی مرد و تعهد اجراء عدالت بین همسران می باشد. نظر تان راجع به این ماده پیشنهادی در لایحه حمایت خانواده چیست؟"

این ماده، از هم پاشی خانواده و تزلزل و فروپاشی به همراه دارد. با تجربه های کاری که در ایران و مراکش داشتم میتوانم به قطع بگویم که در مواردی که مرد همسر دوم اختیار می کند بعد از مدتی یا زندگی اول فرو می پاشد یا مرد، زن دوم را طلاق می دهد. چندزنی از مواردی است که به هیچ وجه نمی تواند راه حلی برای ادامه زندگی باشد. درغین حال با عرف جامعه و اخلاق معاصر و مفهوم عصر ما از عدالت همخوانی ندارد. نه تنها ظلم به زن است بلکه تحقیر و توهین به زن است و مهمتر اینکه با عدالت اسلامی همخوانی ندارد چون آیه شریفه قرآن به صراحت می گوید که اگر واهمه دارید که نمی توانید عدالت را برقرار کنید این کار را نکنید و اصل بر "مونوگومی" یا تک همسری است. به نظر من این ماده و دیگر موادی که توسط دوستان تحلیل شده واقعا زن را در عرصه خانواده ناامن میکند و در نتیجه بنیان خانواده را درهم می پاشد.

ممکن است کمی هم راجع به ازدواج موقت برایمان بگویید؟ چون این ماده فقط گفته که ازدواج دائم بعدی اجازه دادگاه می خواهد نه ازدواج موقت.

ازدواج موقت از نظر اجتماعی بدبخته نیست. کارها ی تحقیقاتی نشان می دهد که زنهایی که وارد ازدواج موقت میشوند از روی ناچاری یا فقر این کار را میکنند و مردانی که زن صیغه ای میکینند حرمت اجتماعی برای آن قابل نیستند و به آن زن به عنوان یک وسیله ارضای جنسی نگاه می کنند. ساختار جامعه مرد سالار ایرانی فعلا این است که مردها دست بالا را در این رابطه دارند.

با توجه به اینکه جوانان خواسته ها و انتظارات مدرن دیگری از ازدواج دارند که اساس آن احترام متقابل، همفکری و حق انتخاب در شروع، ادامه و پایان یک رابطه است، نهادی مثل صیغه مقبولیت اجتماعی نداشته و هم چنین بر اساس روابط غیر مدرن شکل گرفته که نمی تواند جوابگوی انتظارات امروز جوانان باشد.

الزام و امر و نهی قانونی را در پی ندارد. فصل سوم نیز که به «ازدواج» پرداخته است، حاوی هیچ قانون جدیدی که به نفع زنان باشد و نواقص قانونی که رئیس قوه قضائیه نیز به آن اشاره کرده بود از بین ببرد، نیست. ماده 22 این فصل که ثبت عقد دائم و طلاق را الزامی می‌داند، تکرار ماده 645 قانون مدنی است. با این تفاوت که ماده 645 که با تصویب این قانون لغو خواهد شد مجازات حبس تعزیری تا یک سال را برای مردی که ازدواج و طلاقش را ثبت نکند در نظر گرفته بود و ماده 44 لایحه حمایت از خانواده به جزای نقدی 20 میلیون تا 100 میلیون ریال اکتفا کرده است.

الزام به ثبت ازدواج موقت که از جمله خواسته‌های اساسی زنان در قوانین جدید بود، در این لایحه مسکوت مانده است و ماده 23 نیز که همه توجه‌ها فعلاً معطوف به آن است، اجازه همسر را از ازدواج مجدد حذف کرده و همه چیز را موقوف به شرایط مالی مرد کرده است. ماده 25 این قانون اما به مسأله‌ی پی‌اشاره کرده که تاکنون در هیچ یک از قوانین ازدواج مطرح نشده بود؛ «مالیات بر مهریه». به موجب این ماده وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است از مهریه‌های بالاتر از حد متعارف و غیر منطقی با توجه به وضعیت زوجین و مسائل اقتصادی کشور متناسب با افزایش میزان مهریه به صورت تصاعدی در هنگام ثبت ازدواج، مالیات وصول کند. فصل مربوط به طلاق نیز نه ماده‌ی پی‌به نفع زنان و در جهت ایفای حقوق آنها دارد و نه حتی ماده‌ی پی‌که متفاوت با سایر قوانین موجود در زمینه طلاق باشد. این فصل با 12 ماده، قوانین موجود در زمینه طلاق را جمع‌آوری کرده و با لحاظ کردن مراکز مشاوره خانواده‌ی پی‌که بر اساس این لایحه باید ظرف سه سال در کنار دادگاه‌های خانواده تاسیس شود، مراحل طلاق را طولانی‌تر و سخت‌تر کرده است.

حمایت از خانواده مصوب سال 53 به صراحت مواردی را که زن و شوهر می‌توانستند بر اساس آنها تقاضای طلاق کنند مشخص کرده بود.

در حالی که موج اعتراضات قوانین تبعیض‌آمیز روز به روز گسترته‌تر شده و از حقوق‌دانان و فعالان زن به زنان خانه‌دار و فعالان سیاسی راست و چپ و حتی نمایندگان اصولگرای مجلس نیز کشانده شده است، دی‌ماه سال گذشته قوه قضائیه از تصویب لایحه حمایت از خانواده خبر داد، لایحه‌ی پی‌که مقدمه آن بر وجود برخی کاستی‌ها در قوانین موجود حاکم بر نهاد خانواده و ضرورت بازنگری در این قوانین اذعان می‌کند، اما در متن آن موادی مبتنی بر این هدف به چشم نمی‌آید. همزمان با اعلام این خبر موجی از اعتراضات به ماده 23 این لایحه که از سوی دولت به متن اضافه شده و اجازه همسر اول را از شروط ازدواج مجدد مردان حذف می‌کند، بالا گرفت. ماده 23 اما تمام این آئین‌نامه نیست و مواد دیگر آن نیز در فرونهادن حقوق زنان دست کمی از این ماده ندارد.

فصل اول این لایحه به «دادگاه خانواده» می‌پردازد و در 16 ماده شرایط تشکیل دادگاه خانواده و دادرسی در آن را مشخص می‌کند. بیشتر مواد این فصل شبیه مواد قانون حمایت از خانواده سال 53 است، با این تفاوت که به امور خانوادگی در دادگاه‌های ویژه رسیدگی می‌شود و در این دادگاه‌ها حتی المقدمور باید یکی از مستشاران دادگاه از زنان دارنده پایه قضایی باشد. ماده 2 این قانون جزء نقاط قوت آن است اما الزام قانونی برای حضور زنان قاضی حتی در حد مستشار را نیز قرار نداده و تنها به توصیه‌ی پی‌در این زمینه اکتفا کرده است. پیش‌بینی اقداماتی برای تسهیل و تسریع روند دادرسی در امور خانوادگی از دیگر مفاد این فصل است که باید دید چگونه اجرا خواهند شد.

فصل دوم لایحه در 5 ماده به «مراکز مشاوره خانواده» پرداخته است، موادی که به نظر می‌رسد هدف از آنها جلوگیری از طلاق و حل منازعات خانوادگی به صورت مسالمت‌آمیز است و در عمل هیچ

بر اساس ماده 53 این لایحه، از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، تمامی قوانین مغایر و همچنین 10 قانونی که قبلاً در زمینه حقوق خانواده به تصویب رسیده و هیچ گاه به صورت رسمی و قانونی لغو نشده اند از حیث اعتبار خارج می شوند. مهمترین این قوانین نیز قانون حمایت از خانواده مصوب سال 1353 است. قانونی که به مراب بهتر از قانون مدنی فعلی و لایحه تقدیمی از سوی دولت است و با وجود اجرا نشدن بسیاری از مفاد این قانون، تنها ماده 17 آن از سوی شورای نگهبان غیرشرعی اعلام شده بود، و به گفته وکلا هنوز در بسیاری از دعاوی به ویژه در بحث ازدواج مجدد مفاد این قانون مورد استناد قضات قرار می گرفته است.

و در بسیاری موارد به زن و شوهر اختیار یکسان در طلاق داده بود، لایحه جدید حمایت از خانواده اما در ماده 28 با ذکر یکسری جملات کلی مهر تأییدی بر قانون موجود نهاده و نکته جدیدی که در راستای ایفای حقوق زنان باشد به آن اضافه نکرده است. در باب حضانت فرزندان نیز این لایحه با لغو قانون حضانت مصوب 1365، تنها به کلیاتی اکتفا کرده که به نظر می رسد تأییدیه بی بر قوانین موجود در زمینه حضانت است. ماده 53 این لایحه که نمایندگان مجلس عزم خود را برای تصویب آن در چند ماه باقی مانده از عمر مجلس هفتم جزم کرده اند و حتی در ابتدا تصمیم گرفته بودند بدون طرح آن در صحن علنی مجلس در کمیسیون قضایی در مورد آن تصمیم گیری کنند، شاید یکی از مهمترین مواد این لایحه باشد.

19 درصد مردم تهران کمپین یک میلیون امضا را می شناسند

وی به مشکلات پیش رو این کمیته به ویژه در مکان یابی رای برگزاری نشست ها اشاره کرد.

زینب پیغمبرزاده از اعضای کمیته شهرستان های کمپین از پیوستن 15 شهرستان به کمپین خبر داد: «در 12 شهر نیز افراد به شکل فردی با کمپین همکاری می کنند و امیدواریم که شبکه های ارتباطی سازنده جهت اطلاع رسانی در این شهر ها نیز شکل گیرد.»

وی برقراری فضای امنیتی را یکی از مشکلات پیشبرد برنامه های کمپین در شهرستان ها عنوان کرد که «فعالیت برای اعضای کمپین در شهرستان ها پرهزینه تر از تهران است و حتی برای برخی از فعالان از دست دادن مناصب دولتی شان را نیز به دنبال داشتند.»

اعتراض به لایحه در دسر ساز و پرحاشیه حمایت از خانواده همانطور که در نشست مطبوعاتی کمپینی ها مورد انتقاد و بررسی قرار گرفت در نشست برسی برنامه کمیته های کمپین در مراسم سالگرد نیز یک بار دیگر با انتقاد اعضا مواجه شد.

زهره ارزنی وکیل و از اعضای فعال در کمیته آموزش کمپین چنین لایحه ای را سرآغاز ایجاد دشواری پیش روی زنان در اخذ حکم طلاق عنوان کرد: «زنانی که همسرشان زن دومی اختیار کرده باشد در صورت تصویب این لایحه از حقوق سابق خود برای اقدام به طلاق باز میمانند.»

وی پیشنهاد کرد: «بهتر است که نامه ای انتقادی و اعتراضی خطاب به مسئول مرکز مشارکت زنان و امور خانواده ریاست جمهوری نوشته شود چرا که در حال حاضر لازم است تا ما از حقوق شهروندی خود دفاع کنیم.»

کانون زنان ایرانی؛ آگاهی بخشیدن به توده های مردم و طرح آموزه ها و اهداف کمپین یک میلیون امضا در میان مردمان شهر نکته محوری بود که در گزارش غالب کمیته های کمپین به آن اشاره شد. آشنایی نزدیک به 19 درصد از مردم تهران در مناطق شهری با کمپین آمار تازه ای بود که در مراسم سالگرد کمپین از سوی کمیته پژوهش مطرح شد.

برنامه سالگرد کمپین یک میلیون امضا برای تغییر قوانین نابرابر در شلوغی یکی از فضاهای شخصی اعضای آن برگزار شد. این نشست اگرچه باز هم نشان داد که عرصه های عمومی در اجتماع ایران به رغم تمامی فشارها همچنان پابرجاهستند اما از سوی دیگر محدودیت های پیش روی حرکت های اجتماعی مسالمت آمیز و درچارچوب ادبیات حکومتی را نشان داد.

پخش سرود کمپین آغازگر نخستین نشست مراسم سالگرد کمپین بود. در پانل اول مراسم سالگرد ارایه گزارش از سوی تعدادی از کمیته های فعال در کمپین صورت گرفت.

بیبا طاهباز از اعضای کمیته روابط عمومی کمپین در ارایه گزارش خود از برنامه های کمپین در این کمیته به لابی های صورت گرفته با تعدادی از مقام های دولتی، احزاب و نهادهای غیر دولتی اشاره کرد.

او همچنین ارتباط با نهادها و سازمان های بین المللی، شرکت در جلسه کارآفرینان و شرکت در همایش خانه ایدز و ترجمه مطالب را نیز به عنوان دیگر برنامه های کمیته نام برد. وی همچنین به همکاری مردان در کمپین اشاره کرد و آن را اقدام مثبتی در جهت پیشبرد اهداف این حرکت اجتماعی دانست.

محبوبه کرمی در ادامه این نشست به توضیح برنامه های کمیته کارگاه ها پرداخت و از برگزاری کارگاه آموزشی برای بیش از 600 علاقه مند در سال گذشت خبر داد.

سال گذشته را در حدود 6 میلیون عنوان کرد که از این میزان در حدود 4 میلیون و ششصد هزار تومان نیز هزینه شده است.

ناهد جعفری در ارایه گزارش خود از کمیته مالی کمپین به گرانی کاغذ و چاپ دفترچه های کمپین نیز اشاره کرد و گفت: «تا پیش از این هزینه چاپ هر دفترچه برای ما 50 تومان که با گرانی کاغذ این رقم به 120 تومان افزایش یافت.»

سیما حسینی نیز در ارایه گزارش کمیته رسانه به تولید بیش از 120 ترجمه، 60 یادداشت و مقاله و 40 گزارش در بخش های مختلف این سبایست اشاره کرد. «به گفته او سایت کمپین به رغم فیلترهای مدام روزانه 3 هزار نفر بازدید کننده دارد.»

شهلا لاهیجی مدیر انتشارات روشنگران که تا کنون کتاب های مفیدی را در حوزه زنان تالیف و ترجمه کرده است نیز به محدودیت های اخیر ارشاد در ارایه کاغذ به نشر روشنگران اشاره کرد: «این حرکت ها و موضعگیری ها طبیعی است. اعتراض از سوی حکومت نیز به اشکال مختلفی عنوان می شود.»

وی یکی از دلایل تأخیر ورودش به مراسم سالگرد را گوش سپردن به دردلهای یک زن بوسنیایی عنوان کرد: «او که 30 سال است که به همسری یک مرد ایرانی درآمده است در آستانه جشن سالگرد ازدواج اش آگاه می شود که همسرش 10 سال است که زن دیگری اختیار کرده است.»

برش زدن کیک با آرم کمپین و همچنین اجرای برنامه موسیقی نیز در ادامه برنامه های مراسم سالگرد کمپین برگزار شد.

خدیجه مقدم از اعضای کمیته مادران کمپین به ضرورت های تشکیل این کمیته اشاره کرد: «کمیته مادران در جهت آموزش و ارتقا سطح آگاهی مادران اقدام کرده و از سویی دیگر در هر زمان که بازداشتی برای اعضا اتفاق افتد از تمامی افراد مادرانه حمایت می کند.» وی قدرت مادری را قدرتی تاریخی عنوان کرد که هیچ حکومتی نمی تواند این قدرت را به مهار خود در آورد.

در جمع دیروز کمپینی ها علاوه بر حضور اعضا و علاقه مندان به این حرکت اجتماعی مادر امیر یعقوب علی از اعضای کمپین پسران و مادر اسنانلو از فعالان حقوق کارگری در ایرن نیز حضور داشتند.

کمیته پسران کمپین نیز اگرچه در جمع حضور نداشت اما با ساخت و پخش فیلمی کوتاه حضور خود را در برنامه سالگرد اعلام کرد.

در حدود 19 درصد مردم تهران با کمپین آشنا هستند

کمیته پژوهش کمپین یک میلیون امضا با در نظر گرفتن جامعه آماری هزار نفری و با نیروهای داوطلبانه خود نخستین کار پیمایشی را در حوزه بررسی فعالیت کمپین در ایران انجام داد. این فعالیت که در کمتر از ده روز انجام شد تنها با صرف 40 هزار تومان هزینه صورت گرفت.

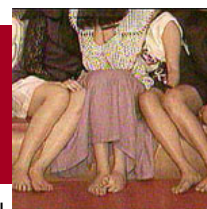
نقیسه آزاد، گزارشگر کمیته پژوهش در مراسم سالگرد عنوان کرد: «آمار به دست آمده از این پژوهش نشان داد که در حدود 18 و 8 درصد از مردم تهران با کمپین آشنا هستند.»

بر اساس آمار این پژوهش مردم ساکن در محله اقدسیه بالاترین و نارمکی ها پایین ترین سطح آگاهی را نسبت به برنامه های کمپین داشتند. «کمپین بیش از 60 درصد در محله نواب با ارتباط چهره به چهره اعضا کمپین با ساکنان این منطقه به وجود آمده است.»

کمیته مالی کمپین نیز مجموع کمک های اهدا شده به کمپین طی

قاچاق زنان به بهانه زیارت حرم

امام رضا

شده در کرج، آنها را مورد بهره برداری جنسی قرار می دادند و سپس برای سرریز شدن وجوه نقد هنگفت به جیب خود، پارتی هایی با حضور آنها و تحت عنوان میهمانان خارجی راه می انداختند.

شهبازی در این مورد می افزاید: "با کاملتر شدن اطلاعات پلیسی، سرانجام چهارم شهریور ماه امسال، ماموران پلیس، متهمان را که قصد سفر به کشورهای حاشیه خلیج فارس از طریق مرزهای جنوبی کشور با قایق داشتند، رد زنی و در یک اقدام ضربتی و غافلگیرانه، 15 زن و 10 مرد را دستگیر کردند".

گفتنی است این زنان در حالی با عنوان دروغین سفر به حرم امام رضا وارد ایران می شدند که هیچیک مسلمان نبوده اند. در تحقیقات اولیه از متهمان مشخص شد "قاچاقچیان، زنان و دختران را پس از انتقال به بندرعباس از طریق قایق راهی کشورهای خلیج فارس می کردند".

حالا به گفته ماموران انتظامی "تمامی متهمان دستگیر شده برای ادامه روند رسیدگی به پرونده، تحویل مراجع قضایی شده اند و تحقیقات پلیس با احتمال قاچاق مواد مخدر و یا مشروبات الکلی از سوی متهمان دستگیر شده نیز در دست پیگیری است".

سردار روزبهانی، رئیس پلیس امنیت اخلاقی ناجا در جمع خبرنگاران شرح نحوه فعالیت این باند قاچاق می گوید: "بسیاری از این دختران قریب این باند را خورده بودند و به قصد کارهایی نظیر خدمتکاری، قصد اقامت در کشورهای عربی را داشتند اما عده ای نیز از ابتدا به قصد کارهای غیر اخلاقی وارد این باند شده اند".

اخبار مربوط به قاچاق زنان ایرانی به کشورهای حاشیه خلیج فارس و ربودن دختران ایرانی توسط خلیج نشینان هر روز بیش از روز قبل به رسانه ها راه می یابد، اما در این میان، خبر جدیدتری هم به گوش می رسد: قاچاقچیان زنان و دختران، این بار از ایران به عنوان راه میانبر برای رساندن "زنان ربوده شده" آسیای میانه به کشورهای خلیج نشین استفاده می کنند.

محسن شهبازی دادیار شعبه دوم دایاری دادرسی فرودگاه، روز سه شنبه در مصاحبه با رسانه ها پرده از این اتفاق برداشت و اعلام کرد که از دو ماه پیش گزارش هایی درباره فعالیت باند بزرگ قاچاق دختران و زنان از مرزهای جنوبی ایران به کشورهای حوزه خلیج فارس به دست پلیس رسیده بوده که در راستای اجرای طرح افزایش امنیت اجتماعی، عوامل پلیس امنیت وارد عمل شدند و فعالیت های اطلاعاتی را در دستور کار قرار دادند.

به گزارش ایسنا، این شبکه بین المللی، دختران بین 28 تا 43 ساله را از کشورهای آسیای میانه نظیر تاجیکستان و آذربایجان به بهانه زیارت حرم امام رضا وارد ایران می کرده است.

در بررسی های فنی پلیس مشخص شد هدایت این باند را یک ایرانی برعهده دارد که دختران را پس از سفر به مشهد مقدس وارد فرودگاه بین المللی امام خمینی و سپس با برنامه ریزی قبلی، به شهرستان کرج منتقل می کرده است. سرکرده باند به همراه همداستانش، پس از استقرار میهمانان ناخوانده در ویلا های آماده

به گزارش این خبرگزاری، سهشنبه شب حوالي ساعت 21 در محدوده میدان ولیعصر 3 تبعه کشورهای حاشیه خلیج فارس که به قصد ربودن دو دختر جوان با مردم درگیر شده بودند، در نهایت پس از ضرب و شتم یکی از مأموران راهنمایی و رانندگی و حمله به سوی سرباز وظیفه ناجا مستقر در کیوسک میدان ولیعصر، پس از خارج کردن خودروی خود، از محل متواری شدند.

برپایه گزارش شاهدان عینی، این درگیری بیش از 30 دقیقه طول کشید و با وجود تماس‌های مکرر مردم با فوریت‌های 110 یا شبکه شلوغ بود و با پاسخگویی برای اقدام در این باره وجود نداشت. حتی با وجود درخواست کمک سرباز وظیفه ناجا و مأمور راهنمایی و رانندگی از طریق شبکه بیسیم، باز هم خبری از پلیس نشد.

این گزارش در ادامه می‌آورد: در این درگیری این افراد برای خروج از محاصره مردمی اقدام به خلع سلاح سرباز حاضر در محل کردند که با حمایت مردم این سرباز توانست سلاح خود را حفظ کند.

در نهایت با وجود اینکه کیوسک ناجا در میدان ولیعصر مستقر است، این 3 نفر به همراه خودروی پژو نوک مدادی خود، به راحتی متواری شدند و پس از پایان ماجرا و فرار آنان، فوریت‌های پلیسی تازه به محل درگیری رسیدند.

وقتی که قربانی در محل مانده و مجرم گریخته بود.

وی با بیان اینکه مقصد نهایی این باند برای انتقال دختران و زنان آسیای میانه، کشورهای نظیر عمان، دبی، شارجه و قطر بوده است، می‌افزاید: "نیروی انتظامی با پیگیری و نظارت دقیق در این گونه مسائل اجازه نمی‌دهد که از خاک ایران به عنوان پل ارتباطی این باندهای فساد استفاده شود". سردار روزبهانی در حالی این ادعا را مطرح می‌کند که به گفته خود وی "باند قاچاق دختران آسیای میانه ای، در طول 6 ماه گذشته در حدود 100 دختر را از طریق خاک ایران به کشورهای حاشیه خلیج فارس انتقال داده و از ایران به عنوان بارانداز استفاده" کرده اند.

اگرچه مسئولان اعلام می‌کنند که با اقداماتی از این دست مقابله خواهند کرد تا ایران به مرکزی برای انتقال فساد و قاچاق تبدیل نشود اما این در شرایطی است که دختران ایرانی خود در معرض چنین خطری قرار دارند. بحث قاچاق دختران ایرانی به منظور سو استفاده جنسی به کشورهای حاشیه خلیج فارس اگر چه مبحث تازه ای نیست، اما اخبار رسیده از پیشروی قاچاقچیان به درون جامعه حکایت دارد. در تازه ترین مورد بر اساس خبر منتشر شده از سوی خبرگزاری جهان، چند رباینده در میدان شلوغی چون میدان ولیعصر تهران اقدام به دختر ربایی می‌کنند که در نهایت با تلاش مردم و مأمور پلیس راهنمایی و رانندگی این اقدام منتهی به خیر می‌شود.

بر اساس خبر فوق، در حین این حادثه تمام تلاش‌های شاهدان عینی جهت تماس با پلیس 110 و حتی تماس مأمور راهنمایی و رانندگی و سرباز وظیفه ناجا با بیسیم نتیجه ای در بر نداشته است.

فعال زن ممنوع الخروج شدند

گذرنامه دو نفر را، دو منبع امنیتی متفاوت توقیف می‌کنند. «وی در پاسخ به این‌که «آیا دستگیری شما در 13 اسفند دلیل این ممنوع‌الخروج شدن است»، می‌گوید: «چنین نیست. چرا که غالب زنانی که با من در 13 اسفند بازداشت شدند، توانستند از کشور خارج شده و سفرهای موقتی به دیگر کشورها داشته باشند. بنابراین اگر صرفاً حضور در تجمع اعتراضی 13 اسفند دلیل ممنوع‌الخروج باشد این اتفاق به شکل مشابه برای دیگر فعالان نیز رخ می‌داد. بنابراین باید دلیل دیگری در پی باشد.» به گفته مرتضی، مسوول امنیتی‌ای که گذرنامه او را توقیف کرد، از او خواست تا ظرف 75 ساعت آینده به دادگاه انقلاب مراجعه کند. امسال در کنگره بزرگداشت احمدشاه مسعود مهمانانی از ایران از جمله ابراهیم یزدی، امیر محبیان، شهاب‌الدین فرخ‌یار و فریده غیرت حضور دارند.

به گزارش کانون زنان ایرانی: مرضیه مرتضی لنگرودی و فاطمه گوارایی از فعالان حقوق زنان در ایران که برای شرکت در کنگره احمد شاه

مسعود به افغانستان می‌رفتند، ممنوع‌الخروج شدند. این گزارش می‌افزاید: مرتضی لنگرودی پس از آن‌که گذرنامه خود را دریافت کرد و مهر خروج بر آن نشست، ممنوع‌الخروج شد. پاسپورت او از جانب دادگاه انقلاب توقیف شد و گذرنامه فاطمه گوارایی را اطلاعات هواپیمایی از او گرفت. مرتضی حیرت زده از این‌که به چه دلیل اجازه ندادند تا او برای حضور در این کنگره به افغانستان برود، می‌گوید: «اگر می‌خواستند برخورد قانونی داشته باشند چرا در یک مکان و در یک سفر

www.avayerooz.blogfa

avaye_rooze86@yahoo.com